ОСТАФІЙЧУК
ВОЛОДИМИР
ІВАНОВИЧ
24.06.1982 р. – 04.09.2022 р.

Остафійчук Володимир народився 24 червня 1982 року в селі Тростянець.

Дитинство Володі пройшло весело, безтурботно, незабутньо – як і у багатьох його однолітків. Середню освіту здобував в Тростянецькій ЗОШ. Був непосидючим, активним школярем, любив трудове навчання, все, що пов'язане з електрикою, мав багато товаришів.

Після закінчення школи служив у внутрішніх військах у місті Стрий Львівської області.

Працював багато, пробував себе у різних життєво-необхідних професіях, які стосувалися торгівлі, продовольчого забезпечення, будівництва. Згодом обрав для себе основне заняття, пов'язане з покрівельними роботами. Часто їздив на заробітки за кордон, але любов до рідної землі завжди повертала його додому.

Був одружений, мав дочку. Рано втратив батька, а невдовзі й матір. Любив життя, будував плани на майбутнє в мирній Україні.

На всі свята збирав близьких за одним столом. Володя був душею компанії, вмів як ніхто влучно жартувати. Мав хобі: дуже любив риболовлю і полювання. Коли мав можливість, то приєднувався до парафіян, які здійснювали пішу ходу до Зарваниці.

Стати на захист України прагнув ще у 2014 році. Тоді його зупинили мама і сім'я. 28 червня 2022 року отримав повістку і був мобілізований до ЗСУ. Після короткотривалого навчання відправився на захист України на Донецький напрямок. Свою бойову службу ніс в підрозділі розвідки 10 гірсько-штурмової бригади.

Справжній і мужній воїн Остафійчук Володимир (позивний «Мисливець») загинув на бойовому завданні 4 вересня 2022 року біля села Яковлівка на Донеччині.

Хоронили героя з усіма належними почестями 8 вересня 2022 року в рідному селі Тростянець.

У загиблого воїна залишились дочка, брат, племінники.

Страшна війна забрала його життя.

«У моїй пам'яті назавжди закарбувався той день – 3 липня, коли я відвозив Володю в Коломию, звідки його відправили у Донецьку область. Тоді ми бачились востаннє. Пам'ятаю кожне слово, сказане того дня. Ми не прощались. У страшному сні не приснилось б, що вже через два місяці мені вручать синьо-жовтий стяг на його похованні. Страшна війна забрала його життя.

Нашого Володю можна охарактеризувати двома словами: справедливий і веселий. Справедливість була в нього в крові, буквально в усьому, починаючи з робочих моментів, закінчуючи побутовими ситуаціями. Веселий – то був стиль його життя. Напевно, не знайдеться нікого із знайомих Володі, які б не чули від нього якихось смішних та цікавих історій з життя, жартів, анекдотів.

По житті він був сміливою та відважною людиною, тому нікого не здивувало, що Володя став на захист України. Але, на жаль, недовго йому судилось бути солдатом і захисником. Телефонний дзвінок: «Володі більше нема»... Ворожий снаряд, клята війна забрала його життя. Сотні й тисячі думок: «Чому він? Чому так? А якби... А, можливо...»

У такий момент найближчими стають всі ті, хто втратив рідних на війні. Здається, тільки вони можуть мене зрозуміти, бо вони також втрачали, вони знають, як гірко почути слова: «Ваш родич загинув».

Спогади племінника Віталія

Ostafijchuk Volodymyr Ivanovych (June 24, 1982 - Sept. 4, 2022)

Date of birth: June 24, 1982

Date of death: Sept. 4, 2022

Date of burial: Sept. 8, 2022

Posthumous award: May 10, 2023

Conscription: February 2022

From: Trostjanets', Zabolotivska settlement community, Kolomyia District, Ivano-Frankivsk Oblast

Died in the area of: Bakhmut, Bakhmutska urban community, Bakhmut District, Donetsk Oblast

Rank: Soldier

Military Unit: Unknown

Sources:

- https://memorybook.org.ua/days/
- https://kurs.if.ua/society/v-boyu-z-rosijskymy-okupantamy-zagynuv-prykarpatecz-...
- https://memorybook.org.ua/soldiers/volodymyr-i-ostafiichuk
- https://www.president.gov.ua/documents/2692023-46705
- https://kl.informator.ua/2022/09/25/v-boyu-zagynuv-prykarpatecz-volodymyr-ostaf...